

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

23. 01. 2023 - 29. 01. 2023

motto týdne:

„Svoje zákony jim napíše do srdce.“

PONDĚLÍ 23. 01. blah. Benedetty Bianchi Porro

Mk 3,22-30; Žl 98,1.2-3ab.3cd-4.5-6 Komentář: **Žid 9,15.24-28**

Každá eucharistická slavnost je zpřítomněním Jeho jediné kalvárské oběti. Snažím se o co nejhlubší prožití každé mše svaté?

ÚTERÝ 24. 01. památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve

Mk 3,31-35; Žl 40,2+4ab.7-8a.10.11 Komentář: **Žid 10,1-10**

Bůh na sebe bere naše tělo, aby nám usnadnil přístup k sobě. Má mě tak rád, že se chce se mnou ztotožnit! Svě tělo dal za mě... Jak odpovím?

STŘEDA 25. 01. svátek Obrácení sv. Pavla

Mk 16,15-18; Žl 117,1.2 Komentář: **Sk 22,3-16**

Mé obrácení třeba neprobíhalo tak dramaticky. Ale není snad každodenní křesťanský život bojem mezi lhostejností a horlivostí? Pokusím se popsat skromný příběh mého vztahu ke Kristu.

ČTVRTEK 26. 01. památka sv. Timoteje a Tita, biskupů

Mk 4, 21-25; Žl 96,1-2a2b3.7-8a10 Komentář: **2 Tim 1,1-8**

Pavel se nestydí dát průchod svým citům. Mohu mít radost, že texty současného papeže Františka jsou stejně vroucí a čtivé. Kdy jsem já naposled odhalil své nitro v dopise, příp. v mailu těm, které mi Bůh svěřil?

PÁTEK 27. 01. sv. Anděly Merici, panny

Mk 4,26-34; Žl 37,3-4.5-6.23-24.39-40 Komentář: **Žid 10,32-39**

Povzbuzení trpících je i mým úkolem. Mohu dnes myslet na ty, kdo jsou pro svou víru „veřejně tupeni a utiskováni“. A sám chci děkovat za dar svobody a správně ji využívat.

SOBOTA 28. 01. památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve

Mk 4,35-41; Žl Lk 1,69-70.71-72.73-75 Komentář: **Žid 11,1-2.8-19**

Kéž ve své víře neustrnu, kéž ji více prohlubuji. I tím, že se nechám vést Bohem do míst a situací, do kterých se mi nechce. Když se zpětně ohlédnu, vidím, že On byl se mnou.

4. neděle v mezidobí - Cyklus A 29. 01. 2023

Základní pravdou víry (tzv. kerygmatem) křesťanů je vyznání, že Ježíš za nás zemřel a vstal z mrtvých. Ale co Kristus sám učil? Co klade posluchačům na srdce jako základní prvky praktického života z víry? Možná lze otázku položit i jinak: K čemu je nám to všechno dobré, když ve světě tolikrát vítězí zlo? Dnešní neděle otevírá základní učení Ježíše a připomíná zaslíbení spojená s životem podle víry.

1. ČTENÍ

Sofoniáš vystupuje na začátku velké náboženské reformy spojené s králem Jošiášem (640–609 př. Kr.). Prorok ohlašuje den soudu, a burcuje tak k obrácení. Těm, kteří přijmou výzvu, Bůh připravil vysvobození. V textu čteme dva různé úryvky z knihy proroka Sofoniáše.

Sof 2,3; 3,12-13

Hleďte Hospodina, všichni pokorní v zemi, kteří jednáte podle jeho výroku. Hleďte spravedlnost, hleďte pokoru, snad se skryjete v den Hospodinova hněvu. Uprostřed tebe zanechám lid pokorný a chudý. Budou hledat své útočiště v Hospodinově jménu ti, kdo zbudou z Izraele. Nebudou konat nepravost, nebudou lhát, v jejich ústech se nenajde podvodný jazyk.

Když se budou pást a odpočívat, nikdo je nebude děsit.

ŽALM 146

Žalm reaguje na kontext prvního čtení. Bůh netouží po zkáze hříšníků, ale po obnovení kvalitního vztahu. Ti, kteří pro věrnost Bohu trpí, jsou zachráněni. Vždyť Bůh je věrný vůči svému lidu. A to platí stále!

Odpověď: Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

Hospodin zachovává věrnost navěky, – zjednává právo utlačeným,
– dává chléb lačným. – Hospodin vysvobozuje vězně.

Hospodin otvírá oči slepým, – Hospodin napřimuje sklíčené,
– Hospodin miluje spravedlivé. – Hospodin chrání přistěhovalce.

Hospodin podporuje sirotka a vdovu, – ale mate cestu bezbožníků.
– Hospodin bude vládnout na věky, – tvůj Bůh, Sióne, po všechna pokolení.

2. ČTENÍ

Pokračujeme ve čtení textu koncipovaného jako odpovědi na řadu otázek rozhádané komunity v Korintě. Našemu textu předchází slavná věta: „Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé.“

1 Kor 1,26-31

Jen se podívejte, bratři, komu se u vás dostalo povolání! Není tu mnoho moudrých lidí podle lidských měřítek, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených. A přece: ty, které svět pokládá za pošetilé, vyvolil si Bůh, aby zahanbil moudré, a ty, kteří jsou ve světě bezmocní, vyvolil si Bůh, aby zahanbil mocné, a ty, které svět má za neurozené a méněcenné, dokonce i ty, kteří nejsou vůbec nic, vyvolil si Bůh, aby zlomil moc těch, kteří jsou „něco“, aby se žádný smrtelník nemohl před Bohem vynášet.

A od něho pochází to, že jste spojeni s Kristem Ježíšem. Jeho nám Bůh poslal jako dárce moudrosti, spravedlnosti, posvěcení a vykoupení. Tak se splnilo, co je v Písmu: ‘Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.’

EVANGELIUM

Po úvodní kapitole shrnující začátek Ježíšovy činnosti uvádí Matouš základy Ježíšova učení v tzv. Horském kázání (5.–7. kapitola). Tento text začíná slavným blahoslavenstvím. Následně pokračuje Horské kázání komentářem k Desateru a dalším základům praktického života z víry.

Mt 5,1-12a

Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu, a jak se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je:

„Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.

Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.

Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu.“

K ZAMYŠLENÍ

Blahoslavení, tedy ti, kteří jsou šťastní. Blahoslavení chudí v duchu jsou startem Kristova učení. Po celé evangelium bude třeba jeho slova správně chápat! Ježíš nechce učinit ze všech lidí blázny či hlupáky. Ježíš mluví o postojích srdce. Chudoba je schopnost zřeknout se množství nesmyslů, které odvádějí pozornost od podstatného. Pánem vyzdvižená chudoba znamená odvahu spolehnout se na Boha a nespoléhat jen na sebe, své zajištění, svoji moc... Možná to zní velmi bláznivě. Copak se nemáme snažit zajistit? Ale zde je řeč o víře. O schopnosti vidět neviditelné, nahlédnout „za horizont“. Víra se opírá o Boží plán se světem, o Boží náhled na svět. On ví, co je moudré a co nikoli. Bůh nám připravil všechny podmínky včetně smazání hříchů tak, abychom mohli se vší naší slabostí svěřit svůj život do jeho rukou, žít pro něho a být mu blízko.

Tak to dnes udělejme.